തെശ്ബുഹ്ത്തോ

ܬܫܒܘܚܬܐ

THESHBUHATHO

ANNUAL MAGAZINE 2019

അതിജീവനം

St. Gregorios Orthodox Christian Youth Movement

St Gregorios Indian Orthodox Church (Maha Edavaka) Kuwait

വി. കുമ്പസാരം ചോദ്യവും ഉത്തരവും

ഇടവക യുവജന പ്രസ്ഥാനംഗങ്ങൾക്ക് വിശുദ്ധ കുമ്പസാരത്തെ കുറിച്ചുള്ള സംശയങ്ങൾക്കുള്ള മറുപടി

1) വിശുദ്ധ കുമ്പസാരത്തിന്റെ വേദപുസ്തക അടിസ്ഥാനം എന്താണ് ?

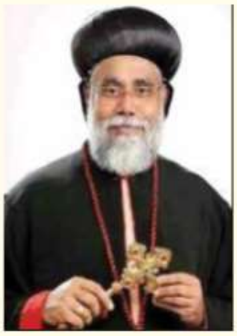

അഭി. യൂഹാനോൻ മാർ മിലിത്തോസ് മെത്രാപ്പോലീത്ത, തൃശൂർ ഭദ്രസനം

ഈ ചോദ്യത്തിന് ഉത്തരം പറയുന്നതിന് മുൻപ് ഒരാമുഖത്തിന്റെ ആവശ്യമുണ്ട്. മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സുറിയാനി സഭയുടെ വിശ്വാസപരമായ കാര്യങ്ങളിലെ അടിത്തറ പൊതുവായി ഓറിയന്റൽ ഓർത്തഡോക്സ് സഭകളുടെ ശൈലിയാണ് എന്ന് പറയുമ്പോഴും പ്രത്യേകമായി അലക്സാന്ത്രിയൻ ദൈവശാസ്ത്ര സരണിയാണ് നാം പിൻതുടരുന്നത് എന്ന് അറിയേണ്ടതുണ്ട്. ഇതിന് പാശ്ചാത്യ വിശ്വാസ സംഹിതയുമായി കുറെ ഏറെ വ്യത്യാസങ്ങൾ ഉണ്ട് എന്ന് സൂഷ്മ പരിശോധനയിൽ കാണാൻ കഴിയും. അതിൽ ഒന്നാമത് ശ്രദ്ധിക്കേണ്ട കാര്യം വിശുദ്ധ വേദപുസ്തകം സഭയുടെ ദാനമാണ് എന്നതാണ്. ആ സഭയുടെ വിശ്വാസ പ്രഖ്യാപനങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലേ വേദപുസ്തകത്തെ ഉപയോഗിക്കാവൂ, മറിച്ച് വേദപുസ്തകത്തിലെ സാക്ഷ്യത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ വിശ്വാസത്തെ വ്യാഖ്യാനിക്കാൻ ഒക്കുകയില്ല എന്നാണ്. അപ്പോൾ ഈ ചോദ്യം തന്നെ ഒരു വിശകലനത്തിന് വിധേയമാക്കേണ്ടി വരും. വേദപുസ്തകം എന്നത് തീർച്ചയായും സഭയുടെ അടിസ്ഥാന വിശ്വാസപ്രമാണങ്ങളിൽ പ്രധാനപ്പെട്ട ഒന്നാണ്. പാശ്ചാത്യ സഭാഗണത്തിൽ റോമൻ കത്തോലിക്കാ സഭ വേദപുസ്തകത്തെയും പാരമ്പര്യത്തെയും രണ്ട് സമാന സ്രോതസ്സുകളായി കണക്കാക്കുന്നുണ്ട്. പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റ് സഭകൾ പക്ഷെ പാരമ്പര്യത്തെ അവഗണിച്ചുകൊണ്ട് "സോളാ സ്ക്രിപ്ചുറ" എന്ന പ്രയോഗത്തിലൂടെ പറയാൻ ശ്രമിക്കുന്നത് വേദപുസ്തക സാക്ഷ്യം മാത്രമാണ് വിശ്വാസ പ്രഖ്യാപനങ്ങൾക്ക് അടിസ്ഥാനം എന്നാണ്. എന്നാൽ ഓർത്തഡോക്സ് സഭയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം പാരമ്പര്യം വേദപുസ്തക സാക്ഷ്യം എന്ന വിവേചനം കൂടാതെ പൊതുവായി പാരമ്പര്യമാണ് വിശ്വാസപ്രഖ്യാപനങ്ങൾക്ക് അടിസ്ഥാനം എന്നാണ് പറയുക. പാരമ്പര്യത്തെക്കുറിച്ച് ചിന്തിക്കുമ്പോൾ നാളെകളെ ലക്ഷ്യമാക്കി ഇന്നലെകളുടെ അടിത്തറയിൽ ഇന്ന് ജീവിക്കുന്നതിനുള്ള മാനദണ്ഡങ്ങളെയാണ് പാരമ്പര്യം എന്ന് പറയുന്നത്. മറിച്ച് സഭ അതിന്റെ ചരിത്രഗതിയിലെ വളർച്ചയുടെ പാതയിൽ വേദപുസ്തകത്തിൽ പൊതുവായി വായിക്കാവുന്ന ദർശനങ്ങളും അതേ സമയം തന്നെ വേദപുസ്തകത്തിൽ പ്രകടമായി പരാമർശിക്കപ്പെടാത്തവ എങ്കിലും സഭയുടെ ക്രിസ്തുവും ദൈവജനവുമായുള്ള ബന്ധത്തിൽ ഉരുത്തിരിഞ്ഞവയുമായ കാര്യങ്ങൾ വിശ്വാസ സംഹിതയിൽ ഉൾപ്പെടുത്തുവാൻ സാധിക്കുന്നതാണ്. ഈ ഗണത്തിലാണ് കുമ്പസാരത്തെ സ്വീകരിക്കേണ്ടത്.

ദൈവബന്ധത്തിൽ നടക്കുന്ന എല്ലാ കാര്യങ്ങളെയും സൂചിപ്പിക്കാൻ രഹസ്യം എന്ന പദം ഉപയോഗിക്കാം എന്നതാണ് നമ്മുടെ സഭയുടെ നിലപാട്. അതുകൊണ്ട് കൂദാശകൾ ഏഴ് എന്ന പാശ്ചാത്യ നിർണ്ണയം നാം പൂർണ്ണമായി അംഗീകരിക്കുന്നുമില്ല.

വീണ്ടും കുമ്പസാരം എന്നതിനെക്കുറിച്ച് പൊതുവായി ഒരു പാശ്ചാത്യ സഭാവിശ്വാസ പശ്ചാത്തലത്തിൽ നിന്ന് നാം മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുള്ളത് പാപം എന്നു പറയപ്പെടുന്ന വ്യതിചലനങ്ങളെ ഏറ്റുപറയുന്നതിനുള്ള ഒരു സന്ദർഭം എന്ന വിധത്തിലാണ്. എന്നാൽ അത് കുമ്പസാരത്തിന്റെ പരിമിതവും ശുഷ്കവുമായ വിശദീകരണം മാത്രമാണ്. നമ്മുടെ ജീവിതത്തിലെ ഓരോ ഘട്ടവും ഓരോ സാഹചര്യവും നാം നേരിടുന്ന ഓരോ വെല്ലുവിളിയും രണ്ട് കാര്യങ്ങൾ നിയന്ത്രിക്കുന്നതാണ്. ഒന്നാമത് നമ്മുടെ ദൈവബന്ധം. രണ്ടാമത് മറ്റുള്ളവരുമായിട്ടുള്ള ബന്ധം. ഈ രണ്ട് ബന്ധങ്ങളും പൊതുവായി പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന ഒരു വ്യക്തിയാണ് പുരോഹിതൻ. ഒരേ സമയത്ത് ദൈവ മുൻപാകെ നില്ക്കുകയും

അതേ സമയം തന്നെ മനുഷ്യരുടെ ദൈവ സന്നിധിയിലെ പ്രതിനിധിയായി പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു പുരോഹിതൻ. ദൈവത്തിന്റെ പ്രതിനിധി എന്നതുപോലെ തന്നെ വിശ്വാസ സമൂഹത്തിന്റെ പ്രതിനിധിയുമാണ് പുരോഹിതൻ. മനുഷ്യ ജീവിതത്തിലുണ്ടാകുന്ന ഏത് സാഹചര്യത്തെയും ഈ രണ്ട് ബന്ധങ്ങളുമായി ഇടപെടുത്താൻ തക്കവണ്ണം സാധിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അത് സാധിക്കാനുള്ള ഒരു മാധ്യമമാണ് കുമ്പസാരം എന്ന് മനസ്സിലാക്കേണ്ടതുണ്ട്. അപ്പോൾ ജീവിതത്തിൽ സന്തോഷ സാഹചര്യം വരുന്നു എങ്കിൽ അത് പങ്കുവയ്ക്കാനുള്ള ഒരു സാഹചര്യം കുമ്പസാരം നൽകുന്നുണ്ട്. അതുപോലെ മനഃക്ലേശം ഉള്ള ഒരു വിഷയം വന്നാൽ അതും കുമ്പസാരത്തിനുള്ള സന്ദർഭമായി കാണുകയും ആശ്വാസത്തിനും പരിഹാര നിർദ്ദേശത്തിനുംവേണ്ടി സമർപ്പിക്കുകയും ചെയ്യാം. അതോടുകൂടെ മാത്രമാണ് പാപത്തെക്കുറിച്ച് പറയാനുള്ള ഒരു സന്ദർഭമായി കുമ്പസാരത്തെ കണക്കാക്കുവാൻ കഴിയൂ. പാപം എന്നത് പ്രാഥമികമായി ബന്ധങ്ങളിലെ ഇടർച്ചകളാണ്. ഇടർച്ച ഉണ്ടാകത്തക്കവിധം പറയുകയോ ചിന്തിക്കുകയോ പ്രവർത്തിക്കുകയോ ചെയ്ത കാര്യത്തെ പാപം എന്ന് പറയാം. അത് ഒരേ സമയത്ത് ദൈവ മുമ്പാകെ ഉള്ളതും അതേ സമയം തന്നെ പരസ്പര ബന്ധത്തിന്റെ വിച്ഛേദനത്തിൽ ചെന്നെത്തുന്നതുമായ കാര്യമാണ്. അതുകൊണ്ടാണ് ഈ രണ്ട് കാര്യങ്ങളെയും ഗൗരവത്തിലെടുക്കത്തക്ക വിധത്തിൽ പുരോഹിതന്റെ അടുത്ത് അവതരിപ്പിക്കാൻ നിർദ്ദേശിക്കുന്നത്. ജീവിതത്തെ ദൈവ സന്നിധിയിലും മനുഷ്യബന്ധത്തിലും പകരാനും ആ പകർച്ചയിലൂടെ ബന്ധങ്ങളുടെ ദൃഢീകരണത്തിനും സുഗമമാക്കലിനും ഉപയോഗപ്പെടുന്ന സന്ദർഭമാണ് കുമ്പസാരം. മനഃക്ലേശമുണ്ടായാൽ ആശ്വാസത്തിന്റെ തുരുത്തായി കുമ്പസാരത്തെ കാണണം. ജീവിതത്തിലുള്ള ആഗ്രഹങ്ങൾ, പ്രതീക്ഷകൾ, പ്രത്യാശകൾ ഒക്കെ ദൈവ സന്നിധിയിൽ സമർപ്പിക്കാനും മനുഷ്യരുടെ സഹകരണത്തോടെയാണ് ആ പ്രതീക്ഷകൾ നിറവേറ്റപ്പെടുന്നത് എന്നതുകൊണ്ട് അതിന ഉപയുക്തമാകുന്ന വിധത്തിൽ പുരോഹിതന്റെ മുൻപാകെ സമർപ്പിക്കാനും ഉപദേശം സ്വീകരിക്കാനും കുമ്പസാരം ഉതകണം. ഇതിന്റെ എല്ലാം പാരമ്യത്തിൽ ശക്തിദായകവും ആശ്വാസകരവും ആയ വിശുദ്ധ കുർബ്ബാന സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ വി. കുമ്പസാരം പൂർണ്ണമാകുന്നു. ചുരുക്കത്തിൽ രണ്ട് കാര്യങ്ങളാണ് ഞാൻ ആമുഖമായി പറയാൻ ശ്രമിച്ചത്.

രണ്ടാമത്, കുമ്പസാരം പാപം ഏറ്റുപറയാൻ വേണ്ടി മാത്രമുള്ള ഒരു ശുശ്രൂഷയായി കണക്കാക്കരുത് എന്നും ഞാൻ പറഞ്ഞു. മനസ്സിന്റെയും, വൈകാരിതയുടെയും സന്തുലിത്തവും അതുവഴി മനുഷ്യന്റെ സമ്പൂർണ്ണമായ സൗഖ്യവും മുൻനിർത്തി സഭ ക്രോഡീകരിച്ചിട്ടുള്ള ശുശ്രൂഷയാണ് വി. കുമ്പസാരം. അത് തികച്ചും ക്രൈസ്തവവും മനുഷ്യനെക്കുറിച്ചും അവരുടെ സൽജീവിതത്തെക്കുറിച്ചുമുള്ള ക്രൈസ്തവമായ കാഴ്ചപ്പാടിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ക്രമീകരിച്ചിട്ടുള്ള ശുശ്രൂഷയാണ്. അതുകൊണ്ടുതന്നെ അത് വേദപുസ്തക സാക്ഷ്യത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലുള്ളതാണ്.

ഈ ആമുഖത്തിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിലാണ് ഒന്നാമത്തെ ചോദ്യം ഉത്തരത്തിനായി പരിശോധിക്കേണ്ടത്. പാപം എന്ന വിധത്തിൽ കുമ്പസാരത്തെ കാണുമ്പോൾ എന്താണ് അതിന്റെ വേദപുസ്തകാടിസ്ഥാനം എന്ന ചോദ്യം പരിശോധിക്കാം. പഴയനിയമത്തിൽ യഹസ്കേലിന്റെ പുസ്തകം 18 ാം അദ്ധ്യായം 21 മുതൽ 23 വരെയുള്ള വാക്യങ്ങളിൽ 'അനീതി പ്രവർത്തിക്കുന്നവൻ തന്റെ അനീതിയെ അറിഞ്ഞ് അവയെ വിട്ടുതിരിഞ്ഞ് ദൈവത്തിങ്കലേക്ക് തിരിയുന്നതിനെക്കുറിച്ച്' പറയുന്നു. അങ്ങനെ തിരിഞ്ഞാൽ മരിക്കാതിരിക്കാൻ ഉള്ള നൽവരങ്ങൾ ലഭിക്കാനുള്ള സാധ്യതയെക്കുറിച്ച് പറയുന്നുണ്ട്. എസ്രയുടെയും നെഹമ്യാവിന്റെയും പശ്ചാത്തലത്തിൽ യിസ്രായേല്യ ജനം ബാബേലിലെ പ്രവാസം കഴിഞ്ഞ് തിരിച്ചെത്തിയപ്പോൾ പട്ടണവും ദൈവാലയവും പുനർനിർമ്മിക്കാൻ സാധിക്കാതെ ദുഃഖിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ തങ്ങളുടെ കുറ്റങ്ങളെ ദൈവ സന്നിധിയിൽ ഏറ്റുപറഞ്ഞതിനെക്കുറിച്ച് രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട് എസ്രാ 10:1 ലും നെഹമ്യാവ് 9 ന്റെ 2 ലും. എസ്രായിൽ സകല ജനവും പാപം ഏറ്റുപറഞ്ഞു എന്നും നെഹമ്യാവിൽ യിസ്രായേലിന്റെ സന്തതി പാപങ്ങളെ ഏറ്റുപറഞ്ഞു എന്നുമാണ് കാണുന്നത്. സങ്കീർത്തനം 32 ന്റെ 5 ൽ "ഞാൻ എന്റെ പാപങ്ങളെ ഏറ്റുപറയുന്നു" എന്ന് രേഖപ്പെടുത്തിയത് കാണാം. സദൃശ്യവാക്യങ്ങൾ 28 ന്റെ 13 ൽ പാപം ഏറ്റുപറയാത്തവന്റെ അനർത്ഥത്തെക്കുറിച്ച് പരാമർശമുണ്ട്. ദാനിയേലിന്റെ പുസ്തകം 9 ന്റെ 20 ൽ ദാനിയേൽ ദൈവ സന്നിധിയിൽ തന്റെയും തന്റെ ജനത്തിന്റെയും പാപം ഏറ്റുപറയുന്നതിനെക്കുറിച്ച് പരാമർശിക്കുന്നു. പുതിയ നിയമത്തിൽ മത്തായി എഴുതിയ സുവിശേഷം 3 ന്റെ 6 ൽ യോഹന്നാൻ സ്നാപകന്റെ മുൻപാകെ വന്നുചേർന്ന ജനമൊക്കെയും പാപം ഏറ്റുപറഞ്ഞ് പാപമോചനത്തിന്റെ സ്നാനം സ്വീകരിച്ചു എന്ന് പറയുന്നു. ഇവിടെയാണ് ആദ്യമായി ഒരു ദൈവ പ്രതിപുരുഷന്റെ മുൻപാകെ പാപം ഏറ്റുപറയുന്നതിനെക്കുറിച്ചുള്ള പരാമർശം കാണുന്നത്. യോഹന്നാൻ നമുക്കറിയാവുന്നതുപോലെ പൗരോഹിത്യമുള്ള ലേവി കുടുംബാംഗവും മഹാപുരോഹിതന്റെ മകനും അതുകൊണ്ട് പൗരോഹിത്യം തലമുറയിലൂടെ പകർന്ന് ലഭിച്ചയാളും ആയിരുന്നു. യോഹന്നാൻ എഴുതിയ സുവിശേഷം 20 ാം അദ്ധ്യായത്തിന്റെ 21, 23 വാക്യങ്ങൾ തുടർച്ചയായിട്ട് വായിച്ചാൽ യേശുതമ്പുരാൻ ശിഷ്യസമൂഹത്തോട് "നിങ്ങൾ ആരുടെ പാപങ്ങൾ ക്ഷമിക്കുന്നുവോ അവ ക്ഷമിക്കപ്പെടും, ആരുടെ പാപങ്ങൾ ക്ഷമിക്കാതിരിക്കുന്നുവൊ അവ ക്ഷമിക്കപ്പെടാതിരിക്കും" എന്നുപറഞ്ഞ് പാപമോചന നൽവരം നൽകുന്നുണ്ട്.

ഈ ശിഷ്യത്വത്തിന്റെ നൽവരവും കൈവയ്പിലൂടെ സഭയിലെ പുരോഹിതന് ലഭിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നാണ് സഭ പഠിപ്പിക്കുന്നത്. അപ്പോസ്തോലപ്രവർത്തി 19 ന്റെ 18 ൽ പൗലോസിന്റെ പ്രസംഗം കേട്ട് വിശ്വസിച്ചവർ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അടുത്തുവന്ന് പാപം ഏറ്റുപറഞ്ഞ് ക്ഷമനേടി എന്ന് കാണുന്നു. യോഹന്നാന്റെ 1 ാം ലേഖനം 1 ന്റെ 9 ൽ പാപങ്ങളെ ഏറ്റുപറയുന്നു എങ്കിൽ ദൈവം അവ ക്ഷമിക്കും എന്ന് പറയുന്നുണ്ട്. പക്ഷെ വീണ്ടും ഞാൻ പറയട്ടെ ഇങ്ങനെ വേദപുസ്തകത്തിൽ വിവിധ വാക്യങ്ങൾ ഉള്ളതുകൊണ്ടല്ല പ്രാഥമികമായി കുമ്പസാരം എന്ന കൂദാശ സഭയിൽ ഏർപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളത്. മറിച്ച് ബന്ധങ്ങളുടെ പുനഃസ്ഥാപനത്തിനും ശാക്തീകരണത്തിനും ദൃഢീകരണത്തിനും ഉതകുന്ന ഒരു പ്രവർത്തി ആയിട്ടാണ് വി. കുമ്പസാരത്തെ സഭ കാണുന്നത്.

2) എത്ര ഇടവേളകളിൽ വി. കുമ്പസാരം നടത്തണം?.

അങ്ങിനെ ഒരു നിബന്ധന പറയാൻ പറ്റില്ല. എപ്പോഴെല്ലാം നമുക്ക് കുമ്പസാരിക്കണം എന്ന് തോന്നുന്നുവൊ അപ്പൊഴെ ല്ലാം അത് നിർവ്വഹിക്കേണ്ടതാണ്. ആളുകൾ പറയാറുണ്ട് ഒരിക്കൽ കുമ്പസാരിച്ചാൽ പിന്നെ നാല്പത് ദിവസത്തേക്ക് കുമ്പസാരിക്കേണ്ടതില്ല എന്നൊക്കെ. ഇത് എവിടെനിന്ന് വന്നു എന്ന് നിശ്ചയമില്ള പക്ഷെ അത് ശരിയായ കണക്കാണ് എന്ന് ഞാൻ കരുതുന്നില്ല. എത്ര ഇടവേളകളിൽ കുളിക്കണം എന്ന ചോദ്യം പോലെ തന്നെയാണ് ഇതും.

3) കുമ്പസാരിച്ച് കഴിഞ്ഞശേഷം വി. കുർബ്ബാന സ്വീകരിക്കാതിരിക്കാൻ പാടുണ്ടോ?; ഇല്ല എങ്കിൽ എത്ര സമയത്തിനകം വി. കുർബ്ബാന സ്വീകരിക്കണം ?.

ഇത് കുമ്പസാരത്തെയും കുർബ്ബാനയെയും രണ്ടായിട്ട് അല്ലെങ്കിൽ രണ്ട് സന്ദർഭങ്ങളിൽ നടക്കുന്നവ ആയിട്ട് കരുതുന്നതുകൊണ്ടുണ്ടാകുന്ന ചിന്താക്കുഴപ്പമാണ്. നമ്മുടെ ജീവിതത്തിലെ ഏത് സാഹചര്യവും രക്ഷണ്യമായി തീരുന്നത് ക്രിസ്തുവിനോട് ചേർക്കപ്പെടുമ്പോഴാണ് ('മുന്തിരി വള്ളിക്ക് തണ്ടിൽ എന്നതുപോലെ ഞഎന്നിൽ വസിക്കാതെ നിങ്ങൾക്ക് ഫലം കായ്പാൻ കഴിയില്ല' യോഹന്നാൻ 15:4; ഞഎന്റെ ശരീരം ഭക്ഷിക്കുകയും എന്റെ രക്തം പാനം ചെയ്യുകയും ചെയ്യാതെ നിങ്ങൾക്ക് ജീവനില്ല' യോഹന്നാൻ 6:53-56). ക്രിസ്തുവിനെ നമ്മിലേക്ക് സ്വീകരിക്കുന്നു എന്നതാണ് നമ്മുടെ വി. കുർബ്ബാനയിൽ നടക്കുന്നത്. ക്രിസ്തുസ്വീകരണത്തിലൂടെയാണ് നാം പിതാവാം ദൈവവുമായി നിരപ്പാകുന്നത്. ('എന്നിലൂടെയല്ലാതെ ആരും പിതാവിന്റെ അടുക്കൽ പ്രവേശിക്കുന്നില്ല' യോഹന്നാൻ 14:6). മറ്റെല്ലാ പ്രവർത്തികളുടെയും പൂർത്തീകരണം വി. കുർബ്ബാനയിലൂടെ ആകുന്നു എന്നതിനാൽ വി. കുമ്പസാരം കഴിഞ്ഞാൽ അതിന്റെ പൂർത്തീകരണത്തിനായി പ്രായോഗികമായി ഏറ്റവും അടുത്ത സമയത്തുതന്നെ വി. കുർബ്ബാന സ്വീകരിക്കേണ്ടതാണ്. അതിന് കാലവിളംബമൊ സമയ പരിധിയോ നിശ്ചയിക്കാൻ വയ്യ. എന്നാൽ വി. കുർബ്ബാനാസ്വീകരണത്തിന് വി. കുമ്പസാരം അനിവാര്യവുമല്ല; കാരണം വി. മാമ്മോദീസാ സ്വീകരിച്ച ഏതൊരാൾക്കും മറ്റൊരു നിബന്ധനയും കൂടാതെ വി. കുർബ്ബാന അനുഭവിക്കാനുള്ള അവകാശം എപ്പോഴും ഉള്ളതാണ്.

4) ആദിമ സഭയിൽ പരസ്യ കുമ്പസാരം ആയിരുന്നു നിലവിലിരുന്നത് എന്ന് കേട്ടിട്ടുണ്ട്. അത് എന്നുമുതൽ എന്ത് കാരണം കൊണ്ട് രഹസ്യ കുമ്പസാരമാക്കി ചുരുക്കി ?.

കുമ്പസാരം എന്നതിന് പാപം ഏറ്റുപറയൽ എന്ന അർത്ഥത്തിൽ പരസ്യമായി നടത്തിയിരുന്നു എന്നത് ചരിത്രപരമായി നിലനിന്നിരുന്നതാണ്. എന്നാൽ മനുഷ്യർ അതിനെ ദുരുപയോഗം ചെയ്യാൻ തുടങ്ങി എന്നതുകൊണ്ടാണ് അത് രഹസ്യമായി നിർവ്വഹിച്ചാൽ മതി എന്ന നില വന്നത്. വി. കുർബ്ബാനാനുഭവത്തിനുള്ള ഒരുക്കത്തിന്റെ സന്ദർഭത്തിലാണ് ഈ പരസ്യമായ കുമ്പസാരം ക്രമീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. അതിന്റെ ശേഷിപ്പ് ഇപ്പോഴും നിലനില്ക്കുന്നുണ്ട്. വി. കുർബ്ബാനയുടെ ആദ്യ ഘട്ടമായ വേദവായനകളും ഏവൻഗേലിയോനും (വേദവ്യാഖ്യാന പ്രസംഗവും) കഴിഞ്ഞാൽ പ്രുമിയോന് മുൻപായി "നാമെല്ലാവരും പ്രാർത്ഥിച്ച് കർത്താവിൽ നിന്ന് കരുണയും മനോഗുണവും യാചിക്കണം" എന്ന് പട്ടക്കാരൻ ആഹ്വാനം നടത്തുകയും ജനം "കാരുണ്യവാനായ കർത്താവെ ദയതോന്നി ഞങ്ങളിൽ കരുണ ചെയ്യേണമെ" എന്ന് പറയുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇതാണ് പാപം പ്രഖ്യാപിക്കുന്നതിനുള്ള സമയം. തുടർന്ന് പട്ടക്കാരൻ പ്രുമിയോൻ ചൊല്ലിയ ശേഷം പാപപരിഹാര പ്രാർത്ഥന ("എങ്കിലോ പുണ്യമാക്കുന്നനും വെടിപ്പാക്കുന്നവനും.... എന്റെ പാപങ്ങളെയും അവിടുത്തെ ജനത്തിന്റെ പാപങ്ങളെയും...". പ്രതിവാക്യമായി ജനം ആമ്മീൻ എന്ന് പറഞ്ഞ് പാപം ഏറ്റുപറഞ്ഞതിനെ ദൃഢമാക്കുന്നു) ചൊല്ലി സെദറായും ചൊല്ലിയ ശേഷം ധൂപം വാഴ്വിന് മുൻപായി പടിഞ്ഞാറോട്ട് തിരിഞ്ഞ് കാർമ്മികൻ ജനം ഏറ്റുപറഞ്ഞ പാപങ്ങൾക്ക് പരിഹാരമായി "ദൈവത്തിൽ നിന്ന് കടങ്ങളുടെ പരിഹാരവും പാപങ്ങളുടെ മോചനവും രണ്ടുലോകങ്ങളിലും നാം പ്രാപിക്കുമാറാകട്ടെ" എന്ന് പറഞ്ഞ് കൈ ഉയർത്തി ആശീർവാദം നൽകുന്നതോടെ പാപമോചനം പൂർണ്ണമായി ജനവും പുരോഹിതനും വി. കുർബ്ബാനാനുഭവത്തിന് അർഹരായി ഭവിക്കുന്നു. ഇതിന്റെ പൂർത്തീകരണമായിട്ടാണ് പിന്നീട് വാഴ്ത്തപ്പെട്ട ധൂപത്താൽ വിശ്വാസസമൂഹത്തെ ശുദ്ധീകരിക്കുന്നത്. ചരിത്രഗതിയിൽ എവിടെയോ പരസ്യമായ

ഏറ്റുപറച്ചിൽ കൂടുതൽ പാപപ്രവർത്തിക്ക് കാരണമായിട്ടുണ്ട്. ഉദാഹരണത്തിന് ഒരാളുടെ ഒരു വസ്തു മറ്റൊരാൾ മോഷ്ടിച്ചത് പള്ളിയിൽ വന്ന് പാപബോധത്താൽ ഏറ്റുപറഞ്ഞു എന്ന് കരുതുക. വസ്തു നഷ്ടപ്പെട്ട ആൾ അത് ക്ഷമിക്കുന്നതിന് പകരം മോഷ്ടിച്ചവനെ കണ്ടുകിട്ടിയ ഉന്മാദത്തിൽ പ്രതികാരം ചെയ്യാൻ ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്താൽ അത് കൂടുതൽ പാപപ്രവർത്തിക്ക് കാരണമാകും. ഇതുകൊണ്ടാകണം പരസ്യമായ ഏറ്റുപറച്ചിൽ നിർത്തലാക്കിയത്. ഇത് സാവകാശം കാലഗതിയിൽ നടന്നതായിരിക്കാനാണ് സാധ്യത, കൃത്യമായി ഇന്ന കാലത്ത് എന്ന് പറയാൻ കഴിയും എന്ന് ഞാൻ കരുതുന്നില്ല.

5) ആധുനിക കാലഘട്ടത്തിൽ പരി. സഭയിൽ വി. കുമ്പസാരത്തിനുള്ള പ്രാധാന്യവും ആവശ്യകതയും എത്രത്തോളം ആണ്?.

ഇതിൽ ഓർത്തഡോക്സ് സഭ എന്നൊ ഏതെങ്കിലും ഒരു പ്രത്യേക സമൂഹത്തിൽ മാത്രം ഉള്ളത് എന്നൊ പരിമിതപ്പെടുത്തേണ്ടതില്ല.എല്ലാവരും ഒരുപോലെ വളർച്ചക്ക് നീതിപൂർവ്വമായ മാർഗ്ഗം തേടുന്നു എന്നും പറയാൻ കഴിയില്ല. ചിലപ്പോൾ ഗത്യന്തരമില്ലാതെ സമൂഹത്തിന്റെയൊ സാഹചര്യത്തിന്റെയൊ സമ്മർദ്ദത്താൽ തെറ്റ് ചെയ്യേണ്ടിവരും. സംഘർഷപൂരിതമായ ജീവിതത്തിൽ മനുഷ്യൻ അറിഞ്ഞൊ അറിയാതെയൊ തെറ്റ് ചെയ്യുന്നുണ്ടാകാം. അതെക്കുറിച്ച് കുറ്റബോധവും ഉണ്ടാകാം. ഇത് ബന്ധങ്ങളിൽ ഇടർച്ചയും സൃഷ്ടിക്കും. ആവശ്യങ്ങളും ആഗ്രഹങ്ങളും നടക്കാതെ വരുമ്പോൾ മോഹഭംഗവും നിരാശയും ഉണ്ടാകാം എന്നത് സ്വാഭാവികമാണ്. ഇപ്രകാരമുള്ള എല്ലാ അവസ്ഥയും നമ്മുടെ ദൈവ ബന്ധത്തെയും ഗുണപരമായൊ ദോഷപരമായോ ബാധിക്കും. ഇതെല്ലാം കണക്കാക്കുമ്പോൾ മാനസികവും, വൈകാരികവും, ആത്മീയവും, ബന്ധപരവുമായ സന്തുലിതത്വം നിലനിർത്താൻ കുമ്പസാരം എത്രയും അത്യാവശ്യമാണ് എന്ന അവസ്ഥയാണ് ഉണ്ടാകുന്നത്. ആഗ്രഹങ്ങൾ ദൈവ സന്നിധിയിലാണ് കൊണ്ടുവരേണ്ടത്. അത് മനുഷ്യ-പ്രകൃതി ബന്ധത്തിലുമാണ് നിറവേറ്റപ്പെടേണ്ടത്. അതിനാലാണ് ഇവ രണ്ടിന്റെയും പ്രതിനിധിയായി കണക്കാക്കി പുരോഹിതന്റെ അടുത്ത് അവതരിപ്പിക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ട് വി. കുമ്പസാരം ഏറ്റവും അനിവാര്യമായ ഒരു കാലത്താണ് നാം ജീവിക്കുന്നത്. വ്യക്തിപരമായ രഹസ്യ കുമ്പസാരം ഇല്ലാത്ത സമൂഹത്തിലും സാഹചര്യത്തിലും മാനസിക സമ്മർദ്ദം വർദ്ധിക്കുകയും ആളുകൾ കൂടുതൽ കൂടുതൽ വൈകാരിക വിക്ഷോഭത്തിൽ ആവുകയും ചെയ്യാൻ സാദ്ധ്യത കൂടിവരുന്നുണ്ട്. പാശ്ചാത്യ സംസ്ക്കാരത്തിൽ സൈക്കോളജിക്കൽ കൗൺസിലർമാരുടെ സംഖ്യ വർദ്ധിക്കുന്നതിന്റെ ഒരു കാരണം ഇതുതന്നെയാണ്. എന്നാൽ അത് പരിമിതമായ ആശ്വാസമേ നൽകൂ എന്നതാണ് യാഥാർത്ഥ്യം.

6) വ്യക്തിജീവിതത്തിലും കുടുംബജീവിതത്തിലും വി. കുമ്പസാരത്തിനുള്ള പ്രാധാന്യം എന്താണ് ?

വി. കുമ്പസാരത്തിന് നാം എങ്ങിനെ ഒരുങ്ങണം എന്നാണ് രണ്ട് ചോദ്യങ്ങളാണ് ഇവിടെ ഉള്ളത്. ഈ ചോദ്യത്തിന്റെ ഒന്നാമത്തെ ഭാഗത്തിന് മേൽപറഞ്ഞ കാര്യങ്ങൾ നൽകാവുന്നതാണ്. വ്യക്തി ജീവിതവും കുടുംബ ജീവിതവും ഇന്ന് കൂടുതൽ സംഘർഷപൂരിതമാകുന്നുണ്ട്. ഈ അവസ്ഥ മനുഷ്യനെ പൊതുവെ വൈകാരികമായും, മാനസികമായും, ആത്മീയമായും, ബന്ധങ്ങളുടെ കാര്യത്തിലും ദോഷമായി ബാധിക്കുന്നതിന്റെ ലക്ഷണങ്ങൾ നമുക്ക് എമ്പാടും കാണാം. എന്തിന് ഈ അവസ്ഥ ശാരീരിക അസ്വസ്ഥതകൾക്കും കാരണമാകും. കുടുംബങ്ങളിൽ തന്നെ അസ്വാരസ്യം വർദ്ധിച്ച് അത് ഭാര്യാഭർത്താക്കന്മാരിലും കുട്ടികളിലും പിരിമുറുക്കം ഉണ്ടാക്കുന്നു. ഇത് എപ്പോഴും കുമ്പസാരത്തിന് തയ്യാറാകുന്ന ആളിന്റെ തെറ്റുകൊണ്ടാകണം എന്നില്ല. നാം ഒരു സമൂഹത്തിൽ ജീവിക്കുമ്പോൾ ബാഹ്യമായ ഏത് ഘടകവും, വ്യക്തികളും, സംഭവങ്ങളും, വാർത്തകളും ഒക്കെ മനുഷ്യന്റെ സമനിലയിൽ കാര്യമായ സ്വാധീനം ഉണ്ടാക്കാവുന്നതാണ്. കാലത്തിന്റെ ഗതിയിൽ ലോകത്തിന്റെ വ്യവസ്ഥാവ്യതിയാനത്താലും മനുഷ്യരിൽ ബന്ധങ്ങളുടെ ഇടർച്ചയും അതുമൂലമുണ്ടാകുന്ന അസ്വസ്ഥതകളും സൃഷ്ടിക്കാം. എന്തിന് കാലാവസ്ഥാ വ്യതിയാനം പോലും മാനസിക സംഘർഷം സൃഷ്ടിക്കാം. ഈ സാഹചര്യങ്ങളൊക്കെ ഒരു സത്യ കുമ്പസാരത്തിന് കളമൊരുക്കുന്നവയാണ്. അത് വലിയ ആശ്വാസത്തിന്റെ അന്തരീക്ഷം നൽകുന്നതാവും.

വീണ്ടും ഒരുങ്ങേണ്ടതിനെ സംബന്ധിച്ച്, ആദ്യമായി അവനവനെ തന്നെ ഒന്ന് വിശകലനം ചെയ്യുക എന്നതാണ്. അത് വലിയൊരു പരിധിവരെ വേറെ ആരുടെയും സഹായം കൂടാതെ സാധിക്കാവുന്ന കാര്യമാണ്. ഞാൻ എന്റെ ജീവിതം എ ങ്ങിനെ നയിക്കുന്നു, ഞാനുമായി ബന്ധപ്പെടുന്ന ആളുകൾ, വിഷയങ്ങൾ ഒക്കെ എന്നെ എങ്ങിനെയാണ് കാണുന്നത് എന്നത് അവനവനിൽ നിന്നും അല്പം മാറിനിന്ന് സ്വയം പരിശോധിക്കാൻ സാധിക്കണം. ഞാൻ, ഞാൻ മാത്രം ശരി എന്ന ഭാവം ഈ പരിശോധനക്ക് ഒട്ടും സഹായമാവില്ല. ഇംഗ്ലീഷിൽ ഇൻഡ്രോസ്പെക്ഷൻ (സ്വയം പരിശോധന-ആത്മപരിശോധന) എന്ന വാക്ക് ഈ സന്ദർഭത്തിൽ തികച്ചും പ്രസക്തമാണ്. അകത്തേക്ക് നോക്കുക എന്നതാണ് ലക്ഷ്യം. ഒരു കണ്ണാടിയിൽ നമ്മുടെ ആന്തരീക രൂപം കാണുന്നതുപോലെ നമ്മുടെ ആന്തരീകാവസ്ഥ കാണുന്നതിനുള്ള പരിശ്രമം. മറ്റുള്ളവരോടുള്ള ബന്ധത്തിൽ തന്നെതന്നെ പരിശോധിക്കുക എന്നത് കുമ്പസാരത്തിന്റെ പ്രാഥമിക ഘട്ടമാണ്. ഈ

പരിശോധനയിലൂടെ തന്നിലെ പോരായ്മകൾ, ആഗ്രഹങ്ങൾ, മാനസിക സമ്മർദ്ദവിഷയങ്ങൾ, മോഹഭംഗങ്ങൾ തുടങ്ങിയവയെ തിരിച്ചറിഞ്ഞാൽ രണ്ടാമത് ഇവ മറ്റൊരാളോട് തുറന്നുപറയാനുള്ള ധൈര്യം സംഭരിക്കുക എന്നതാണ്. മലയാളി സംസ്കാരത്തിൽ റ്റൊരാളുടെ മുൻപിൽ നമ്മെതന്നെ തുറക്കുക എന്നത് വളരെ പ്രയാസമുള്ള കാര്യമാണ്. അതുകൊണ്ട് ഇക്കാര്യത്തിൽ കുറച്ച് ധൈര്യം സമ്പാദിക്കേണ്ടതുണ്ട്. അതിനുള്ള ബലവും ദൈവമാണ് നൽകേണ്ടത്. ചിലപ്പോൾ ഒരു ധ്യാനയോഗത്തിൽ സംബന്ധിക്കുക, പ്രസംഗം കേൾക്കുക സുവിശേഷം വായിക്കുക എന്നിവയൊക്കെ ഇക്കാര്യത്തിൽ സഹായകമാകാം. സാധിക്കുമെങ്കിൽ മറ്റൊരാളോട് ചോദിക്കുകയും ചെയ്യാം, അതായത് നിങ്ങൾ എന്നിൽ കാണുന്ന പോരായ്മ, പ്രകടഭാവം എന്താണ് എന്ന് ചോദിച്ചാൽ ആത്മാർത്ഥമായി പറയുന്ന ഒരു സുഹൃത്താണ് എങ്കിൽ അത് പറയുകയും അത് പുരോഹിതന്റെ അടുത്ത് പറയാൻ ധൈര്യം കാണിക്കുകയും ചെയ്യാം. വീണ്ടും പറയാൻ ധൈര്യമുണ്ടായാലും കൃത്യമായി പറയുക എന്നത് മറ്റൊരു വിഷയമാണ്. തന്റെ പോരായ്മകളെ, പരാജയങ്ങളെ ഒരിക്കലും മറ്റൊരാളുമായി ബന്ധപ്പെടുത്തിയൊ കുറ്റാരോപിത ശൈലിയിലോ പറയാതിരിക്കുക എന്നത് വളരെ പ്രധാനപ്പെട്ട കാര്യമാണ്. സ്വയം പരിശോധന, കണ്ടെത്താൻ സാധിക്കുന്നവയെ പറയാൻ ധൈര്യം സംഭരിക്കുക, ധൈര്യം സംഭരിച്ചതിന്റെ തുല്യ അളവിൽ അത് വെളിപ്പെടുത്തുക എന്ന രണ്ട് മൂന്ന് ഘട്ടങ്ങളാണ് കുമ്പസാരത്തിന്റെ ഒരുക്കത്തിനായി പ്രധാനപ്പെട്ടവ ആയി ഞാൻ കാണുന്നത്.

7) ഇന്ന് പൊതുവായി കാണുന്നതുപോലെ ഒരു പ്രത്യേകാവശ്യത്തിന് മാത്രം, അതായത് വിവാഹം, മാമ്മോദീസ ഇടവക പൊതുയോഗം തുടങ്ങിയവക്കു വേണ്ടി നടത്താനുള്ളതാണോ വി. കുമ്പസാരം?

ഒറ്റ വാക്കിൽ മറുപടി പറഞ്ഞാൽ അല്ല. മറിച്ച് ദൈവ സന്നിധിയിലും നമ്മുടെ സമൂഹത്തിന്റെ മദ്ധ്യത്തിലും അഥവാ ദൈവ സൃഷ്ടിയുടെ മദ്ധ്യത്തിലും ബന്ധങ്ങളെ പുനഃസ്ഥാപിക്കുവാനുള്ള മാർഗ്ഗമാണ് വിശുദ്ധ കുമ്പസാരം. അത് ഏതെങ്കിലും ഒരു കാരണത്താൽ നടത്തണം എന്ന് പറയണം എങ്കിൽ ഈ ഒരൊറ്റ കാരണം മാത്രമെ ഞാൻ കാണുന്നുള്ളൂ. എന്നെ ഞാനാക്കാനുള്ള പരിശ്രമമാണ് വി. കുമ്പസാരത്തിലൂടെ നടക്കുന്നത്. എന്നെ ഞാനാക്കുന്നത് ബന്ധങ്ങളിലൂടെയാണ്. ബന്ധങ്ങൾ നഷ്ടപ്പെട്ട അവസ്ഥയാണ് ഏദൻ തോട്ടത്തിൽ ഉണ്ടായത്. ഒരു പഴത്തോടും അതുണ്ടായ മരത്തോടുമുള്ള ബന്ധം നഷ്ടപ്പെടുത്തി, അതിലൂടെ ദൈവത്തോടുള്ള ബന്ധം നഷ്ടപ്പെടുത്തി, അതിലൂടെ ഭാര്യാഭർത്താക്കന്മാർ തമ്മിലുള്ള ബന്ധം നഷ്ടപ്പെടുത്തി, അടുത്ത തലമുറയിലേക്ക് അത് പകർന്ന് സഹോദരനും സഹോദരനും തമ്മിലുള്ള ബന്ധത്തിലും ഇടർച്ചയുണ്ടാക്കി. അതിന്റെ തിരുത്തലും ബന്ധങ്ങളുടെ പുനഃസ്ഥാപനവും കുരിശിലാണ്. കുരിശ് ബന്ധത്തിന്റെ പുനഃസ്ഥാപനത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്നതാണ്. രണ്ട് കഷണം മരം ഒരാണികൊണ്ട് ഒരു പ്രത്യേക രൂപത്തിൽ ഒന്നിച്ച് ചേർക്കുമ്പോൾ ഉണ്ടാകുന്നതാണ് കുരിശ്. അതിലൂടെ പ്രകടമാകുന്നത് യോജിപ്പിന്റെ ശുശ്രൂഷയുടെ രഹസ്യമാണ്. ഈ ആണിയുടെ സാന്നിദ്ധ്യമുണ്ടാക്കുന്ന വേദനയുണ്ട്; അതേ സമയം തന്നെ ഈ വേദന രക്ഷാകരമായ വേദനയുമാണ്. ക്രിസ്തുവിന്റെ മരണം എന്നതുപോലെ തന്നെ. പുനരുത്ഥാനത്തിന്റെ ആദ്യപടി മരണം എന്ന വേദനയായിരുന്നു. പുനരുദ്ധാനം യഥാർത്ഥ വേദനാസംഹാരി ആയിരിക്കുന്നതുപോലെ തന്നെ കുമ്പസാരവും വേദനാ സംഹാരിയാണ്. എന്നാൽ ഇതോടൊപ്പം പറയേണ്ടത് മനുഷ്യൻ പരിമിതികളിൽ ജീവിക്കുന്നു എന്നതിനാൽ എപ്പോഴും തന്റെ പൂർണ്ണതയെ അന്വേഷിച്ചുകൊണ്ട് ഓരോ നിർണ്ണായക സന്ദർഭങ്ങളെ സമീപിക്കുന്നത് യുക്തമായിരിക്കും. നാം ഒരു വിരുന്നിൽ സംബന്ധിക്കാൻ പോകുമ്പോൾ പ്രത്യേകമായി ഒരുങ്ങുന്നതുപോലെ ആ സന്ദർഭത്തിന്റെ പ്രാധാന്യം ഉൾക്കൊണ്ടുകൊണ്ട് ഒരുക്കത്തിന്റെ ഭാഗമായി സ്വയം കണ്ടെത്താനും ബന്ധങ്ങളെ പരിശോധിച്ച് ഉറപ്പിക്കാനും വി. കുമ്പസാരം നടത്തുന്നത് ഉചിതമാണ്. വർഷത്തിൽ ഒരിക്കൽപോലും സ്വയം പരിശോധനയും തിരുത്തലും നടത്താത്ത ഒരു വ്യക്തിയെ ഇടവകയുടെ അംഗമായി കാണാൻ സാദ്ധ്യമല്ല എന്നതുകൊണ്ട് വി. കുമ്പസാരവും വി. കുർബ്ബാനാനുഭവവും പൊതുയോഗ സംബന്ധത്തിന് മാനദണ്ഡമായി സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നു.

8) 1 യോഹന്നാൽ 1 ാം അദ്ധ്യായത്തിന്റെ 19 ാം വാക്യം: "നമ്മുടെ പാപങ്ങളെ ഏറ്റുപറയുന്നു എങ്കിൽ അവൻ അവ ക്ഷമിച്ച് സകല അനീതിയും പോക്കി നമ്മെ ശുദ്ധീകരിപ്പാൻ തക്കവണ്ണം വിശ്വസ്തനും നീതിമാനും ആകുന്നു". ചോദ്യങ്ങൾ ഇവയാണ്: മാനസ്സാന്തരത്തോടെ ദൈവമുൻപാകെ പാപങ്ങൾ ഏറ്റുപറയുന്നവന് ക്ഷമ ലഭിക്കുകയില്ലേ? കൂടാതെ ഭൂമിയിൽ പാപങ്ങളെ അഴിക്കാൻ യോഗ്യൻ പുരോഹിതൻ മാത്രമാണോ? പുരോഹിതർ അല്ലാതെ വിശുദ്ധിയിൽ ജീവിക്കുന്ന ഒരു വ്യക്തിയുടെ മുൻപിൽ കുമ്പസാരിക്കാൻ സാധ്യമാണോ?

ഈ വേദഭാഗം ഞാൻ നേരത്തെ കുമ്പസാരത്തിന്റെ വേദപുസ്തകാടിസ്ഥാനം എന്ത് എന്ന ചോദ്യത്തിന്റെ ഉത്തരം നൽകിയപ്പോൾ പരാമർശിച്ചതാണ്. ദൈവത്തിന്റെ ആഗ്രഹം മനുഷ്യന്റെ തിരിച്ചുവരവാണ്. അതിനുവേണ്ടിയുള്ള ദൈവീക പ്രവർത്തി ആയിരുന്നു മനുഷ്യാവതാരം. അതിന് സമാനമായ ധാരാളം ഉപമകൾ യേശുതമ്പുരാൻ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. നൂറിൽ കാണാതെപോയ ഒരു ആടിന്റെ കാര്യം, കാണാതായ പണത്തിന്റെ കാര്യം, ക്ഷമയോടെ പുത്രന്റെ തിരിച്ചുവരവിനായി

കാത്തിരുന്ന സ്നേഹവാനായ പിതാവിന്റെ ചിത്രം ഒക്കെ ഈ കാര്യമാണ് വെളിവാക്കുന്നത്. മനുഷ്യാവതാരത്തിന്റെ ലക്ഷ്യം തന്നെ വേറിട്ടുപോയ മനുഷ്യന്റെ തിരിച്ചുവരവിന് കളമൊരുക്കുക എന്നതായിരുന്നു. ദൈവം തന്റെ മുൻപിൽ ഏറ്റുപറയുന്നത് പരിഹരിക്കുകയും ക്ഷമിക്കുകയും ചെയ്യും എന്നതാണ് ഇവിടെയെല്ലാം വെളിപ്പെടുത്താൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്. പുരോഹിതൻ എന്നുള്ളത് സഭ ഇക്കാര്യത്തിന് നൽകിയിട്ടുള്ള മദ്ധ്യസ്ഥന്റെ സ്ഥാനത്തിന് നൽകിയിട്ടുള്ള രൂപമാണ്. പുരോഹിതൻ ഒരേ സമയത്ത് ദൈവത്തിന്റെ പ്രതിനിധിയും അതേസമയം ആരാധക സമൂഹത്തിന്റെ മദ്ധ്യസ്ഥനുമാണ്. ദൈവത്തോട് ഏറ്റുപറയുക എന്നുള്ളത് പ്രായോഗികമാക്കാൻ വ്യക്തിപരമായ ഒരു പശ്ചാത്തലം ആവശ്യമാണ്. അതുപോലെ തന്നെ പറഞ്ഞ കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് വിലയിരുത്താനും ഉപദേശ രൂപേണ നിർദ്ദേശങ്ങൾ തരാനും ഒരു വ്യക്തിരൂപം ആവശ്യമാണ്. കുമ്പസാരം പാപം ഏറ്റുപറയാൻ മാത്രമല്ല എന്നും, കുമ്പസാരം ഒരു ആത്മഗതം മാത്രമല്ല്‌ള എന്നും മനസ്സിലാക്കുമ്പോഴാണ് ഒരു വ്യക്തിയുടെ ആവശ്യം ബോധ്യപ്പെടുക. പുരോഹിതൻ മനുഷ്യർക്ക് ദൈവമുൻപാകെ തിരുത്തലിനുള്ള നിർദ്ദേശം, ആശ്വാസത്തിനുള്ള ഉപദേശം, പ്രത്യാശയുടെ സന്ദേശം, പരിഹാരത്തിന്റെ ആശീർവാദം ഇവയൊക്കെ നൽകാൻ കഴിയുന്ന വ്യക്തിയായി ആരാധകസമൂഹം നിജപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു.ഒരു വിശുദ്ധിയിൽ ജീവിക്കുന്ന മനുഷ്യന്റെ അടുത്ത് വി. കുമ്പസാരം നടത്തിയാൽ സഭ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന കുമ്പസാരം ആവില്ല. അതൊരു കൗൺസിലിംഗ് സെഷനാകും എന്ന കാര്യത്തിൽ തർക്കമില്ല. അങ്ങനെ ഒരാശ്വാസം ലഭിക്കുന്നത് പിരമിതമായ ലക്ഷ്യപ്രാപ്തിയേ നൽകുന്നുള്ളൂ എങ്കിലും പൂർണ്ണമായി അതിന്റെ ഉപയോഗം തള്ളിക്കളയേണ്ടതില്ല എന്നാണ് ഞാൻ കരുതുന്നത്. പക്ഷെ അത് ഒരിക്കലും ദൈവ സന്നിധിയിലും മനുഷ്യമുൻപാകെയും ഒരേസമയത്ത് നടത്തുന്ന രഹസ്യത്തിന്റെ പരിധിയിൽ കണക്കാക്കാൻ കഴിയില്ല എന്നത് വിസ്മരിച്ചുകൂടാ.

9) 1 കോരിന്ത്യർ 14:34; 1 തീമോത്തിയോസ് 2:11 എന്നീ വാക്യങ്ങൾ സ്ത്രീകളുടെ സ്ഥാനം പുരുഷന് പുറകിൽ ആണ് എന്ന് സൂചിപ്പിക്കുന്നു. വി. കൂദാശകളൊ ശുശ്രൂഷകളൊ സ്ത്രീകൾ അർപ്പി ക്കുന്നില്ല എങ്കിലും ദൈവവേലയുമായി ഒരു സന്യാസിനി സമൂഹം സഭയിൽ ഉണ്ടല്ലോ. സ്ത്രീകൾ കുമ്പസാരിപ്പിക്കുക എന്ന നിർദ്ദേശത്തെ സഭ എങ്ങിനെ കാണും? അങ്ങിനെ എങ്കിൽ വി. കുമ്പസാരത്തെ സംബന്ധിച്ച് ഇന്ന് നടക്കുന്ന ചില പരാതികൾക്ക് പരിഹാരം ആവില്ലേ?

രണ്ട് കാര്യങ്ങൾ പ്രാഥമികമായി പറയട്ടെ: ഒന്ന് ഈ വേദഭാഗങ്ങൾ സ്ത്രീകളെ സംബന്ധിച്ച് പൊതുവായും എല്ലായിടത്തും ബാധകുമായ നിയമമായിട്ടല്ല പറയുന്നത് അതാതു സ്ഥലങ്ങളിലെ പ്രത്യേക സാഹചര്യം പരിഗണിച്ച് മാത്രം പറയുന്നതാണ്. ഇതെഴുതിയ ആൾ തന്നെയാണ് "ക്രിസ്തുവിൽ സ്ത്രീ എന്നില്ല പുരുഷൻ എന്നില്ല ... എല്ലാവരും ക്രിസ്തുവിൽ ഒന്നത്രെ" (ഗലാത്യ 3:28) എന്ന് പറഞ്ഞത്. കൂടാതെ ഈ ലേഖനങ്ങളുടെ കർത്താവല്ലല്ലോ ഒന്നാമതായി നമ്മുടെ വിശ്വാസത്തിന്റെ അടിത്തറകളെ നൽകിയത്; അത് അദ്ദേഹത്തിന്റെയും നമ്മുടെയും നാഥനായ ക്രിസ്തുവാണല്ലോ? ക്രിസ്തുവിന്റെ വനിതകളോടുള്ള സമീപനം യാതൊരു വിവേചനവും ഇല്ലാത്തതായിരുന്നു എന്ന് സുവിശേഷങ്ങൾ പരിശോധിച്ചാൽ മനസ്സിലാകും. അത് മാത്രമല്ല അദ്ദേഹത്തിന് ഒരു പ്രത്യേക പരിഗണന അവരോടുണ്ടായിരുന്നു എന്നതും നാം കാണേണ്ടതാണ്. ലേഖനകർത്താവായ വി. പൗലോസ് അതാത് സഭകളിൽ നിലനിന്ന സാമൂഹിക സാഹചര്യങ്ങളെ അഭിമുഖീ കരിക്കാൻ നടത്തിയ ശ്രമമാണ് ഈ വേദഭാഗങ്ങളിൽ പ്രതിഫലിക്കുന്നത് എന്ന് മനസ്സിലാക്കണം. രണ്ടാമത്: ഏതെങ്കിലും മേഖലയിൽ ഒരു ചൂഷണമൊ തെറ്റൊ സംഭവിക്കുന്നുണ്ട് എന്നതുകൊണ്ട് ആ പോരായ്മകൾ പരിഹരിക്കുന്നതിന് പകരം തികച്ചും മറ്റൊരു ശൈലി സ്വീകരിക്കുന്നത് നല്ല നടപടിക്രമമല്ല. ഇനിയും, സ്ത്രീകൾ കുമ്പസാരിപ്പിച്ചാലും പിഴവുകൾ വന്നുകൂടായ്കയില്ല എന്നതും ഓർക്കേണ്ടതാണ്. സ്ത്രീകളെ വൈദികർ കുമ്പസാരിപ്പിക്കുന്നിടത്തെല്ലാം അപകടം പതിയിരിക്കുന്നു എന്ന മുൻവിധി ശരിയാണ് എന്ന് ഞാൻ കരുതുന്നില്ല. ഒറ്റപ്പെട്ട സംഭവങ്ങൾ ഏത് സാഹചര്യത്തിലും ഏത് കാലത്തും ഉണ്ടാകാം. മാധ്യമാതിപ്രസരം ഉള്ള ഇക്കാലത്ത് അതിന് അളവിൽ കവിഞ്ഞ പ്രചാരം സിദ്ധിക്കുന്നുണ്ടാകാം.

സുറിയാനി പാരമ്പര്യത്തിൽ സന്യസ്ഥരായ വനിതകൾക്ക് ശുശ്രൂഷാ കാര്യങ്ങളിൽ പ്രത്യേക ചുമതല നൽകാറുണ്ട് എന്നതും അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടതാണ്. സുറിയാനി പാരമ്പര്യത്തിൽ പെൺകുട്ടികളെ മാമ്മോദീസാ മുക്കുന്നതിൽ ദയറാക്കാരായ വൈദികർക്ക് ചില നിബന്ധനകൾ ഏർപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. അവർ വിവസ്ത്രരായ പെൺകുട്ടികളെ കാണാൻ ഇടയാകരുത് എന്നാണ് താല്പര്യം. അതിനായി വി. മാമ്മോദീസായ്ക്ക് വരുന്ന പെൺകുട്ടികളുടെ കാര്യത്തിൽ ദയറാക്കാരായ വൈദികർ പ്രാർത്ഥനകൾ നടത്തുന്നത് കുട്ടികളുടെ വസ്ത്രം നീക്കുന്നതിന് മുൻപാണ്. പ്രാർത്ഥനകൾ തികച്ചശേഷം പുരോഹിതർ വെള്ളം വാഴ്വും നിർവ്വഹിക്കും എന്നിട്ട് അല്പം അകലെ മാറി നില്ക്കും. അപ്പോൾ ദയറാക്കാരി അടുത്തുവന്ന് കുട്ടിയുടെ വസ്ത്രം നീക്കി മാമ്മോദീസാ കുഴിയിൽ ഇരുത്തുകയും ജലം ഒഴിക്കുകയും ചെയ്യും. അപ്പോൾ പുരോഹിതൻ ദൂരെ നിന്ന് ത്രിത്വനാമത്തിൽ ചൊല്ലേണ്ട ഭാഗങ്ങൾ ചൊല്ലുകയും കുട്ടിയെ ദയറാക്കാരി മാമ്മോദീസാതൊട്ടിയിൽ നിന്നും ഉയർത്തി, തുവർത്തി വസ്ത്രം ധരിപ്പിക്കും. പിന്നീടുള്ള മൂറോൻ അഭിഷേകം തുടങ്ങിയ കാര്യങ്ങൾ പുരോഹിതൻ അടുത്തു വന്ന് നിർവ്വഹിക്കും. ചിലയിടങ്ങളിൽ മാമ്മോദീസാ തൊട്ടിക്ക് ഒരു മറയും

ക്രമീകരിക്കാറുണ്ട്. ഇത് തുർക്കിയിലെ കുർക്കുമ ദയറായിൽ ഞാൻ നേരിട്ട് കണ്ടിട്ടുള്ളതാണ്. അവിടെ കൂദാശയുടെ പൂർത്തീകരണം നിർവ്വഹിക്കുന്നത് പുരോഹിതൻ തന്നെയാണ് എന്നത് ശ്രദ്ധിക്കണം. ഒരു ദയറാക്കാരിയെ ക്രിസ്തുവിന്റെയൊ വിശ്വാസ സമൂഹത്തിന്റെയൊ പ്രതിനിധിയായി സഭ കണക്കാക്കുന്നില്ല എന്നത് ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതാണ്. അതുകൊണ്ടുതന്നെ അവർ കുമ്പസാരം കേൾക്കാനോ പാപമോചനം നൽകാനോ അധികാരപ്പെട്ടവരാകുന്നില്ല.

10) വിവാഹപൂർവ്വ കൗൺസിലിംഗ് പോലെ വിവിധ പ്രായക്കാർക്കും വി. കുമ്പസാരത്തോടനു ബന്ധിച്ച് കൗൺസിലിംഗ് നൽകുന്നത് അഭികാമ്യമല്ലെ?

തീർച്ചയായും ഇത് നല്ലൊരു നിർദ്ദേശമാണ് എന്നുള്ളത് മാത്രമല്ല, ഇതുപോലൊന്ന് നിർബ്ബന്ധമാക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ച് ഗൗരവമായ ചിന്ത ഉണ്ടാകേണ്ടതുമാണ്. ഇക്കാലത്ത് പ്രത്യേകിച്ചും കുമ്പസാരം നടത്താനുള്ള താല്പര്യം ആളുകളിൽ കുറയുകയും ഹൂസോയോ ധാരാളം മതിയാകും എന്ന ധാരണ വളരുകയും ചെയ്യുന്നു എന്നത് പരിഗണിക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ.

11) കത്തോലിക്കാ സഭയിലെ പോലെ കുമ്പസാരമറ നമ്മുടെ സഭയിലും നടപ്പാക്കാൻ കഴിയുമോ?

ഇതിൽ തെറ്റൊന്നുമില്ല. എന്നാൽ കുമ്പസാരിക്കുന്ന സമയത്ത് മുഖം കാണുന്നില്ല എന്നതൊഴിച്ചാൽ കുമ്പസാരത്തിന് മുൻപും അതിന് ശേഷം ആശീർവാദം നൽകുമ്പോഴും വ്യക്തിയെ പുരോഹിതൻ കാണുന്നുണ്ട് എന്നതുകൊണ്ട് ഇത് വലിയൊരു വ്യത്യാസം വരുത്തുന്നില്ല എന്നതാണ് സത്യം. മാത്രമല്ല, വ്യക്തിപരമായ സാന്നിദ്ധ്യത്തിന്റെ അഭാവം ഉണ്ടാവുകയും ചെയ്യും. ആരാണ് കുമ്പസാരിക്കുന്നത് എന്നറിയാതെ ഒരു ഉപദേശമൊ ആശ്വാസ വാക്കോ പ്രചോദനമോ നൽകാൻ കഴിയുകയുമില്ല.

12) പുതു തലമുറക്ക് വി. കുമ്പസാരത്തിന്റെ പ്രാധാന്യം പരിചയപ്പെടുത്തുന്നതിൽ സഭ പരാജയപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടോ?

അത് പൊതുവായ ഒരു അവസ്ഥയാണോ എന്നെനിക്ക് നിശ്ചയമില്ല. പക്ഷെ ഇവിടെയും ഹൂസോയോ എന്ന ശുശ്രൂഷ കൂടുതൽ പ്രചാരം നേടുകയും അതുകൊണ്ട് പാപങ്ങളെല്ലാം ഇതിലൂടെ മോചിക്കപ്പെടും എന്ന ഒരു ധാരണ ഉണ്ടാവുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ട് എന്ന് ഞാൻ വിലയിരുത്തുന്നു. ഇക്കാലത്ത് ജീവിതം കൂടുതൽ സംഘർഷഭരിതവും ഇടർച്ചകൾ വർദ്ധിക്കുന്നതും ആകുമ്പോൾ കൗൺസിലിംഗ്, ആശ്വസിപ്പിക്കൽ, പങ്കിടൽ എന്നൊക്കെയുള്ള തലങ്ങളിലെങ്കിലും കുമ്പസാരം കൂടുതൽ പ്രചാരമുണ്ടാകേണ്ട കൂദാശയാണ് എന്നത് അവിതർക്കിതമായ കാര്യമാണ്.

13) മെത്രാപ്പോലീത്തമാർ അല്മായരെ കുമ്പസാരിപ്പിക്കുന്നതായി കണ്ടിട്ടില്ല. ഇതെന്തുകൊണ്ടാണ്?

മെത്രാപ്പോലീത്തമാർ എന്നുള്ള നിലയിലല്ല, അവർ ദയറാക്കാരും ആയിരിക്കുന്നു എന്നതുകൊണ്ടാണ് കുമ്പസാരം കേൾക്കുന്നത് ഉചിതമല്ല എന്ന നിലപാടുള്ളത്. സുറിയാനി പാരമ്പര്യത്തിൽ ഇത് നിരോധിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട് പെൺകുട്ടികളുടെ മാമ്മോദീസായുടെ കാര്യത്തിൽ എന്നപോലെ. എന്നാൽ കൗൺസിലിംഗിന് പ്രയാസം ഉണ്ടാകും എന്ന് ഞാൻ കരുതുന്നില്ല.

14) വി. കുമ്പസാരം ഒരു വ്യക്തിയുടെ മാനസിക ആരോഗ്യത്തെ എങ്ങിനെ സ്വാധീനിക്കും?

ആത്മാർത്ഥമായ കുമ്പസാരം വ്യക്തിയുടെ മാനസിക ആരോഗ്യത്തെ ബലപ്പെടുത്തും എന്നതിൽ തർക്കമില്ല. ഒന്നാമത് ഒരു ഭാരം ഇറക്കിവച്ച ആശ്വാസം ഉണ്ടാകും. രണ്ടാമത് ഇത് വർദ്ധിച്ച ആത്മബലം ഉണ്ടാകാൻ ഉതകും. കാര്യങ്ങളെ യാഥാർത്ഥ്യബോധത്തോടെ നേരിടുവാനുള്ള ബലവും ഉണ്ടാകും. ബന്ധങ്ങളെ കൂടുതൽ വ്യക്തതയോടെ കാണാനും സമീപിക്കാനും സഹായിക്കും.

15) ഓരോ വിശ്വാസിക്കും ഓരോ കുമ്പസാര പിതാവ് ഉണ്ടായിരിക്കുന്നത് നല്ലതല്ലെ?

തീർച്ചയായും നല്ലതാണ്. തുടർച്ചയായ പരസ്പര ബന്ധത്തിൽ കാര്യങ്ങളെ വേണ്ടുംവണ്ണം വിലയിരുത്താനും ഉപദേശം തേടാനും ഇത് ഏറെ ഉപകരിക്കും. ഒരു ഫാമിലി ഡോക്ടർ എന്ന പോലെയൊ വ്യക്തിഡോക്ടർ എന്നപോലെയൊ ഒരു കുമ്പസാരപിതാവ് ഓരോ വ്യക്തിക്കും ഉണ്ടായിരിക്കുന്നത് തീർച്ചയായും അഭികാമ്യമാണ്.

ഈ ചോദ്യങ്ങൾക്കെല്ലാം എന്റെ വായന, പഠനം, പരിചയം എന്നിവയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലുള്ള ഉത്തരങ്ങളാണ് നൽകിയത്. നിങ്ങൾക്ക് അത് പ്രയോജനകരമായിതീരും എന്ന പ്രതീക്ഷയാണ് എനിക്കുള്ളത്. ദൈവം അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ..